

Berlusconi

Silvio Berlusconi'den sahibi olduğu Monza takımına 'Juventus'u yenerseniz bir otobüs dolusu fahişe getirmeceğim' sözü nasıl oluyor da bugünün İtalya'sında böyle bir onay alabiliyor?

Akin Atauz

17/12/2022

aatauz@yahoo.com

Siyaset/ toplumların-kitlelerin siyasileri değeriendirilişi, popülizmin kazanması ve demokrasinin gerilemesi/ unutulmaya yüz tutması, **Mussolini**'yi iktidara getiren ve orada tutan siyaset anlayışının ve kitlelerle ilişkisinin dirilmesi...

Nasıl oluyor?

Türkiye, bir yandan çocukların din kullanılarak tecavüze uğraması bir yandan yargıyı iktidarın egemenlik alanı haline getiren politikaların-zorbalığın olağanlaşması ile zorlanıyor. Ama dünyadaki gelişmeleri izlemek daha da ürpertici. **Peru**'da seçilmiş devlet başkanının yine "yargı" eliyle görevden alınması, **Suudi Arabistan**'daki korkunç kasaplığın gücü karşısında ülkelerin diz çökmesi ve **Katar**'ın Dünya kupasını gerçekleştiriyor olması, rüşvet alan "solcu" **AB** yetkilileri... Saçının tellerini gösterdiği için, **İran**'da ahlak polisi tarafından dövülerek öldürülen **Mahsa Amini** ve ardından gelen direniş ve protestocu idamları... Ve elbette altyapısı çökmüş kentlerde kışı bekleyen **Ukrayna** halkı ve savaş/ savaştan en kazançlı çıkan **ABD** ve Alman silah üretim firmaları, Türkiye karşısında diz çöken **İsveç** demokrasisi...

Her şey çok iç karartıcı zaten.

‘Otobüs dolusu fahişe’ vaadi

Ama **Silvio Berlusconi**’nin siyaseti ve siyaset yapma anlayışı, **Akdeniz**’den gelerek Avrupa uygarlığını çökerteceği zannedilen göçlerin korkusuyla sersemletilmiş kitlelerin popülist anlayışa vermeye devam ettikleri onay? Bu anlayışın hem yükselmekte olduğunu hem de ne tür değerlerden, ne tür insan/ yaşam/ politika ve yenme düşüncesinden süzülerek güçlendiğini net olarak özetleyen bir haber... Roma’dan gelen haber şöyle:

*“Berlusconi’dan **Monza** takımına: ‘Juventus’u yenerseniz bir otobüs dolusu fahişe getirmeceğim” (t24)*

Tek bir satır, sanki uygarlığın bugün içinde bulunduğu durumu ve bu durumun katman katman açılan korkutucu anlamlarını, her şeyi ve kötülüğün nasıl bizi çöküşün yapışkan ve soğuk çamuruna çektiğini özetliyor gibi...

En hafifinden başlayalım: Sporun mutlaka bir rekabet ve yenmek/ diğer sporculardan üstün olmak gibi anlaşılmasını/ sporun bu amaçla yapılmasını, sporla erkekliğin ve erkek üstünlükleri-cinsellikleri ile çok yakın ilişki içinde görülmesinden başka bir şey düşünülmemesini şimdilik bir yana bırakalım.

Ama ayrımcılığın ve kendini beğenmiş erkek üstünlüğüne dayalı ve tek yönlü cinsiyetçi kültürün bugünün Avrupa’sındaki insanlar arasında bu kadar çok taraftarı olması, beğeni alıyor ve seçiliyor olması nasıl açıklanabilir? Gerçi bu tür bir anlayışın benzerini **Orban**’da, **Trump**’ta-**Putin**’de, **Erdoğan**’da, **Bolsanaro**’da ve birçok Latin Amerikalı generalde, **Marcos**’da ve **Duarte**’de, ve daha pek çok başka ülke yöneticisinde de görüyoruz, ama her defasında aynı düşünce akla geliyor:

Nasıl olabilir?

Cinsellik-seks denilince ilk akla gelenler karşılıklı bir anlayışla oluşan yumuşak ve haz dolu doğal bir duygu... Sevgi ve şefkat, karşılıklı ihtimam ve uyum gibi düşünceler aklımıza geliyor, ama şiddet, ticaret gibi kavramlar gelmiyor. Oysa 86 yaşındaki Berlusconi için cinsellik ve seks sanki çarşıdan alınan basit bir meta, sadece ticaret ve tek taraflı bir (doyum?) erkek boşalması gibi bir davranış...

Nasıl olabilir?

Berlusconi sıradan bir insan olsa, bu söz karşısında dehşete düşerdik. Ama sıradan bir insan değil ve onun sıradan bir insan olmamasının nedeni kendisini topluma (İtalyan toplumunun, hatta Avrupa toplumunun bir bölümüne) tanıtmış ve onların beğenisini kazanmış/ onayını almış bir temsilcisi konumunda olması. Ama temsil etiği sıradan erkek üstünlüğü ve hegemonyasından ve sıradan kötülükten ötede bir şey değil. Ayrıca çok bayağı ve banal, şımarık ve kendini beğenmiş, kaba ve duyarsız...

Hadi bunlar, “kendi kimliği ve kişiliği, ne olduğu ve olabileceği üzerinde yeteri kadar düşünmeyi gerekli görmeyebilen her erkek topluluğu için geçerli olabilir” diyelim. Berlusconi bunu popülist kültürün değerlerini benimsemiş kitlelere yönelik söylüyor. Bu sözü söylediği hemen yakınındaki çevreden/ içinde bulunduğu salondan alkışlar ve gülümsemelerle karşılık alıyor. Bu utanç verici davranışın bugünün **İtalya**’sında böyle bir onay alması...

Nasıl olabilir?

Cicciolina olsaydı?

Berlusconi, dört kez İtalya başbakanı olmuş/ böyle bir siyasal başarı göstermiş biri. Kendi toplumundan böylesine bir onay alan bir siyasetçi... Ama neden alıyor bu onayı? Kitleler nasıl oluyor da destekliyor Berlusconi gibi bir politikacıyı bugünün dünyasında ve İtalya’ında?

Eğer 1970’li yılların sonlarında **Yeşiller Partisi**’nden İtalyan parlamentosuna girmiş olan **Cicciolina** gibi bir siyasetçi olsaydı bugünün İtalya’ında, kuşkusuz şöyle yanıt

verebilirdi Berlusconi'ye: "Ben de üzerinde gezilmesi için Mussolini ve popülist politikacıların portreleriyle bezenmiş bir halı armağan edeceğim Monza kulübüne..." Popülizmin sıradan özelliklerine baktığımızda öne çıkan milliyetçi anlayış/ dolayısıyla üstünlük/ ırk üstünlüğü, taraftarların birçok haksız çıkarının/ ayrımcılığın zedelenmesi endişesi, Mussolini tarzı mutlak egemenlik-güç ve otorite figürü olan erkeğin iktidarının/ yol göstericiliğinin yitme fobisi, çoğulcu demokrasinin/ eşitlikçiliğin güç kazanması olasılığının bön bir yenilgi korkusuna dönüşmesi vb. gibi öğeler görüyoruz. Berlusconi'nin ortağı olduğu İtalyan iktidar iktidarında da var bu özellikler.

Popülizmin/ sıradan popülist ve belki giderek sıradan faşizme dönüşmekte olan politikaların kitleleri büyülemesi ve sıradan kötülüğün bu kadar yaygınlaşarak olağanlaşması insanı önce şaşırtıyor. Bön bir şartlanmayla, bu otoriter popülist politikaları **Rusya**'da, **Çin**'de veya **Brezilya**, **Hindistan** gibi görece geri ekonomik ve toplumsal yapılarda görmek değil de, Avrupa'da, İtalya'da, **Macaristan** ve **Polonya**'da, hatta **İngiltere** ve İsveç'te görmek, şaşırtıyor bizi. Berlusconi'nin "bir otobüs dolusu fahişeyi, futbolculara armağan olarak göndermesindeki sersemletici cinsiyetçilik, ayrımcılık, kendini beğenmişlik ve sahtekar/ üçkağıtçı politikacı erkinin cesareti, duraksatıyor bizi...

Oysa kötülük dünyanın her yerinde aynı. Kötülük var ve daha çok erke, daha çok politik-ideolojik ve ekonomik erke sahip olanlar, İtalya'da, İran'da ve Rusya'da, Peru'da, aynı tür insanlar... **Elon Musk** gibi daha çok teknolojik uç noktalarda gezinen de nükleer silahları üreten ve satanlar/ oligarklar da küresel kirlenmelere neden olanlar ve iklim değişikliğine yol açan uygulamamaları yönetenler de politikalarıyla veya ideolojileriyle/ dinleriyle insanları uyuşturanlar ve tutsak alanlar da aynı sınıftan: Sermaye sınıfından. Eğer sermaye sınıfının bu acımasız kötülüğü ile baş edemeyeceksek onlar en hafif anlatımıyla, futbolcu soyunma odalarına, otobüslerle fahişe göndermeye devam edecek; ama biz hiçbir zaman sermaye sınıfı yöneticilerinin maketlerini bile kötülüğün temsilcileri olarak sergileyemeyeceğiz ve kitleleri popülist olmayan politikalara/ daha ekolojist bakış açılarına ikna edemeyeceğiz.

Akin Atauz